

הקהילות קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי מלך המשיח שליט"א להקהיל קהילות בכל שבת

מהריצא להקהיל קהילות נרוץ לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד!

. . וההתחלה בזה על ידי ההוספה בלימוד התורה ביום השבת קודש עצמו, אשר אם בכל שבת צריך להקהיל קהילות ללמוד תורה כדרשת חז"ל על הפסוק "ויקהל משה", "אמר הקב"ה (למשה) עשה לך קהילות גדולות. . כדי שילמדו ממך לדורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת", בשבת שלפני מתן תורה על אחת כמה וכמה.

ולכן כדאי ונכון שינצלו את השעות דיום השבת קודש זה כדי להקהיל קהילות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד תורה, ומה טוב - באופן ד"עשרה ("העשירי יהיה קודש") שיושבין ועוסקין בתורה ("עוסקין" דייקא) שכינה שרויה ביניהם, "ברוב עם הדרת מלך". ובודאי ינצלו הקהלת הקהילות גם כדי לעורר אודות כל עניני ההכנה למתן תורה, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לפעולה על הזולת, כפתגם והוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שפגישה של שני יהודים צריכה להביא תועלת ליהודי שלישי, ומתחיל מהפעולה להביא עוד יהודי לבית הכנסת ללמוד תורה, כולל ובמיוחד - קריאת התורה בציבור שקורין במנחה.

. . ויהי רצון שמההליכה להקהיל קהילות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות באופן ד"הוי רץ למצוה" - נלך ונרוץ לקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד.

(משיחת ש"פ במדבר, ב' סיון ה'תש"ג)

אפילו חסיד זקן הי רץ בתהלוכה!

ישנם כאלו שחושבים שענין של "תהלוכה" שייך רק לחסידים פשוטים, אלו שנולדו בברוקלין, בארץ ישראל, וכיוצא בזה, אבל הוא נולד בעיירה שבה היו החסידים הזקנים וכו', ומכיון שכן - הרי ענין של "תהלוכה" אינו שייך אליו, ולכן אינו מוצא לנכון להשתתף ב"תהלוכה"! כך התנהג בשנים שלפני זה וכך התנהג בשנה זו, ומכיון שכפל ושנה ושילש בהנהגה זו (לא להשתתף ב"תהלוכה") ואף אחד לא העיר לו על זה, נעשה הוא חזק יותר בדעתו שהנהגתו היא באופן המתאים!

הנה לכל לראש - מכיון שהנהגה זו אינה מתאימה לרצונו של נשיא דורנו, לא יתכן שזוהי הנהגה מתאימה.

זאת ועוד: לטענתו הוא מתנהג כמו אותו "חסיד זקן" שהי' דר באותה עיירה קטנה שבה נולד, להוי ידוע לו, שאותו "חסיד זקן" הנה לא זו בלבד שהי' משתתף ב"תהלוכה", אלא עוד זאת, הוא הי' רץ ב"תהלוכה" מבלי הבט על זקנו הלבן שיורד על פי מדותיו, מכיון שזהו רצונו של נשיא דורנו!

דובר כמה פעמים אודות פתגם הצמח צדק שאמר על עצמו שהוא בדוגמת "כובען" שתולה את ה"כובע" על-גבי מסמר, ואחר כך בא הקונה ומוודד את ה"כובע" לראות אם הוא ע"פ מדתו, וכך אני - סיים הצמח-צדק את דבריו - אינני מתכוין להוכיח את פלוני, אלא כל אחד יחליט לעצמו אם ה"כובע" הוא לפי מדתו!... והוסיף: ולמי שה"כובע" מתאים - אליו אמנם היתה כוונתי!...

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ)

מתורת רבותינו נשיאנו

וכפי שרואים בפועל את גודל השמחה שנפעלת אצל יהודים אלו – בראותם שישנו יהודי שהטריח עצמו בשבילם, ללא כל טובת הנאה, ועד שלא חסך טרחא מעצמו ללכת מהלך רב כדי לשמחם, הנה על ידי זה נוסף אצלם בשמחת יו"ט.

אי אפשר לקחת ל"תהלוכה" את אשתו ובני ביתו, מכיון שאז לא יוכל ללכת... ולכן הולך לבד, ולוקח עימו רק את בניו שהגיעו לחינוך. לשמיעת עשרת הדברות הביא לבית הכנסת גם ילדים קטנים וקטני קטנים, אבל לא ל"תהלוכה", שהרי אין כל ענין "מאטרען א אידן" [= לייגע יהודים] סתם, אלא אם כן כאשר הולכים לשמח יהודי, שאז – אדרבא: לא זו בלבד שטרחת הגוף אינה מעכבת אותו ח"ו מעשיית טובה ליהודי, אלא עוד זאת זוהי טובתו האמיתית של הגוף!

וזהו תוכן ענין ה"תהלוכה" - שלמרות שיתכן שבמשך ההליכה יהיה משך זמן שבו לא יעסוק בדברי תורה, מכל מקום, הולך הוא מהר סיני למלא את שליחותו של נשיא דורנו - כמדובר לעיל אודות מסעם של ישראל מהר סיני, שזהו תוכן השיעור חומש ד"זמן מתן תורתנו" בקביעות שנה זו.

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשד"מ)

מכל פסיעה נברא מלאך

ביחס למנהג הטוב שהולכים לתהלוכה לשמח יהודים בשמחה של מצווה ובשמחת יו"ט, אין לחשוב שהעיקר הוא המקום שממנו הלכו ומקום שאליו יגיעו ואילו הדרך שבינתיים היא רק שלב שבהכרח לעבור אותו כדי להגיע ממקום למקום. צריך לדעת שמכל פסיעה ופסיעה נברא מלאך, ומבררים את הביורורים שישנם בדרך. ויתכן שמקום זה ממתין מאז ששת ימי בראשית שיהודי יעבור בו לדבר מצווה ויעשה את רצון ה'.

(משיחת יום ב' דחג השבועות ה'תשכ"ח)

התהלוכה היא בדוגמת הנסיעה מהר סיני

כאשר יהודי הולך מבית הכנסת שלו כדי לשמח יהודים שנמצאים בבתי כנסיות אחרים - הרי זה בדוגמת הנסיעה מהר סיני, שכן, בית הכנסת שלו הוא בדוגמת "הר סיני" ביחס אליו, וא"כ, ההליכה בדרך תוכנה נסיעה מהר סיני - שהרי בעת ההליכה בדרך אינו יכול לומר "תיקוף", ואינו יכול לעסוק בתורה כדבעי - "אל תרגזו בדרך, אל תתעסקו בדבר הלכה כו". ומה גם שהולכים בין אינם-יהודים, וזקוקים לשמירה, ולכן צריכים ללכת כולם יחדיו כו' (שבמצב כזה לא ימלט) שבמשך כל הדרך כולה לא יפסיק מלימוד בתורה אפילו לשעה קלה!

[לא הלכתי בעצמי ב"תהלוכה", אבל יכולני לתאר שאמנם ישנם כאלו שבעת ההליכה מדברים דברי תורה, נגלה וחסידות, אבל ביחד עם זה ישנם מסתמא כאלו שמסתכלים על המכוניות של ה"משטרה", או שמסתכלים איך הולך פלוני, האם הוא מתנענע בהליכתו, האם הוא מנסה להשתמט וללכת לבית כנסת קרוב יותר, וכיוצא בזה, ועל כל פנים - לא ימלט שיפסיקו מלימוד ואעפ"כ, לא מתחשבים בזה, והולכים מהלך רב כדי לשמח יהודים בשמחת יום טוב, וטעם הדבר, ע"פ הוראת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (בשליחותו של הקב"ה, "גְּלָה סודו אל עבדיו הנביאים", ויתרה מזו: "חכם עדיף מנביא") שבימים טובים, שבהם צריך להיות ענין השמחה באופן שמשתף אחרים בשמחתו, "הוא ובניו ואשתו ובניו וכל הנלוים עליו", כולל "לגר ליתום ולאמנה כו", יש ללכת ולשמח יהודים בשמחת יו"ט, יהודים שאינו מכירם ומעולם לא ראה אותם, אלא מכיון ששמע שבמקום פלוני ישנו בית הכנסת שבו מתאספים יהודים - הרי הוא מכתת רגליו למקום ההוא, מבלי הבט על המרחק הרב, כדי להוסיף בשמחת יו"ט אצל יהודים אלו.

סיפורים על חזרת דא"ה

ביטול אמיתי - תהלוכה

החג ליהודים אחרים. כל אלו שהשתתפו בתהלוכה, יאמרו 'לחיים' וישירו את הניגון הזה!" למחרת בלילה שרו שוב את 'אנא עבדא', ומאז הניגון התקבל באהדה רבה בהתוועדויות של הרבי.

"תגיד ישר שזה מהרבי...!"

אחד מתושבי כפר חב"ד, הלך בשבת הסמוכה לחג השבועות להקהיל קהילות בשעת רעוווא דרעווין בבית כנסת לא חבד"י בישוב צפריה, כפי הוראת הרבי.

כשהגיע לבית הכנסת, ביקש מהרב הנמנה על חוגי ה'מזרחי' את רשות הדיבור. שאל אותו הרב מה יום מיומיים, והוא ניסה לנמק את חשיבות העניין ממקורות שונים בהתחמקו מלהזכיר שזו הוראה של הרבי בחושבו שכך הדברים יתקבלו טוב יותר. הרב האזין לדבריו אך על הבעת פניו היה נראה שאינו משתכנע מהדברים, ובסופו של דבר פנה הרב אל החב"דניק ושאל אותו באופן ישיר: "תאמר לי את האמת, האם זו לא הוראה של הרבי...!"

לא היתה לחב"דניק ברירה, והוא השיב בחיוב. "אז מדוע אתה הולך סחור סחור?" שאל אותו הרב, "תגיד ישר שזה מהרבי, ונעשה את זה בלי לשאול שאלות!"

(בית משיח גיליון מס' 1100)

הניגון "אנא עבדא" הולחן על ידי חסידים של אדמו"ר האמצעי שחיו בניעז'ין. מקור המלים של הניגון הוא מ'בְּרֵךְ שְׁמָה' התפילה שנאמרת כאשר ארון הקודש פתוח.

למרות שהניגון נשכח במשך שנים רבות, הוא קם מחדש לתחיה על ידי הרבי שלנו. היה זה בלילה הראשון של חג השבועות בשנת תשכ"ט. הרב החסיד ר' זלמן טייבל הוזמן אל הרבי לסעודת החג. "תשיר לנו ניגון", ביקש הרבי מר' זלמן בעת הסעודה, אך ר' זלמן היסט. ולאחר זמן מה התחיל לדבר.

"אני אשיר ניגון ששייך לשבועות, המלים של הניגון הם 'אנא עבדא...'; את הניגון שמעתי מר' שמעון קלפר מניקולייב".

"כן, הכרתי אותו", אמר הרבי "הוא היה יהודי חסיד". ר' זלמן התחיל לשיר את הניגון, ובלילה הבא הוא התבקש לשיר שוב, "בפעם הזאת, תלמד את כולם את הניגון הזה", הוסיף הרבי, "ושהבחורים ישירו אותו בחיות!"

במהלך ההתוועדות שהתקיימה למחרת, ר' זלמן לימד את כולם את הניגון הזה המוכר לנו כל כך היום.

"אנא עבדא מבטא את הביטול של עבד למלך שלך", הסביר הרבי, "ביטול אמיתי מתבטא ברגלים של חסידים, שהולכים לתהלוכה כדי להביא את שמחת

פנינה שבועית מאוצר רבותינו נשיאנו

וענין זה קשור גם עם מה שנת"ל בענין "גדולה תורה שהיא נותנת חיים לעושי", שלימוד התורה צ"ל ביחד עם ענין העשי, מלשון כפי', שהו"ע הביטול (יהודה), שמבטל את כל מציאותו מתוך תנועה של מס"נ, כמו האברכים החסידיים שיוצאים לשליחות לפעול בהפצת המעיינות חוצה, גם כשצריכים לוותר על האפשרות להשתתף בהתוועדות דיום הש"ק, "הערן און דערהערן" וכו'.

(משיחת ש"פ במדבר תשכ"ט)

פניני גאולה ומשייה

צידה לדרך

מתן תורה פעל מנוחה בעולם

שצריך להיות נרגש אצל היהודי שכל העבודת ה' שלו נעשית מתוך ביטול לה', ואז הוא מקבל מלמעלה את כל ההשפעות הרוחניות והגשמיות, כמו שבמתן תורה ישראל הקדימו נעשה לנשמע ובזכות זה קשרו המלאכים לכל א' מהם ב' כתרם.

זהו הענין שהתורה ניתנה במדבר, כי תורה שעניינה לגלות את הכוונה האחת בכל דבר בעולם, ולפעול מנוחה בעולם, עד שהיא פועלת גם במדבר שהוא היפך ממנוחה והתיישבות "לא ישב אדם שם", שגם בו תומשך מנוחה והתיישבות ע"י קיום המצוות שקיימו בני" במדבר וגילו בו את תכליתו האמיתית.

וכיון שהתורה ניתנה לכל אחד מאיתנו בפרט, הרי שכל אחד יכול בזכות **ביטולו** לה', להוסיף ולחדש בתורה (ועד שכל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש הכל ניתן למשה מסיני), ובזכות החידושי תורה של כולנו נזכה לתורה חדשה מאתי תצא.

(מעובד ע"פ שיחת ש"פ במדבר ה'תנשא' – דבר מלכות)

פרשת במדבר נקראת תמיד לפני חג השבועות וכמובן שיש קשר תוכני בין שם הפרשה **במדבר** לבין מתן תורה – כי התורה ניתנה במדבר. אמרו חז"ל: דכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל. וזהו בגלל הקשר הפנימי שביניהם.

העולם נברא חסר מנוחה. כי כל רגע בזמן אינו הרגע הקודם וגם ה-ו' קצוות במקום מחלקים מקום אחד ממשנהו, וכל זה נברא בששת ימי בראשית. שבת ענינה מנוחה ככתוב ("הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו) **שבת ומנוחה** לחיי העולמים", לפי שהשבת גילתה איך שהכל נברא מ-ה' **אחד**, ע"י ששבת ממלאכה וניכר בכל הברואים מציאותם ועניינם האמיתי, ומ"ת הביא לשלימות **המנוחה** כי מ"ת גילה את הכוונה והתכלית שבכל העולם והנבראים – להיות לו ית' דירה בתחתונים, כשבנ"י יקיימו תורה ומצוות וישפיעו על בני נח שיקיימו את ה-7 מצוות שלהם.

כך גם האדם שרוצה לעבוד את ה' ית' בכל ליבו ננאמר בספר יצירה: אם רץ לבך שוב לאחד,

לתרומות, הקדשות ולהצטרפות לרשימת התפוצה:

- mhkh770@gmail.com
- +972-54-770-4375
- +972-54-484-7752
- +1 857-32-770-19

יז"ל ע"י:
מטה הקהלת קהילות העולמי - 770
עיצוב: מענדי חביב
עד כה במסגרת פעילות ה'מטה' מקהילים קהילות בכל שבת ב- 70 ערים ברחבי העולם.

